

## Motion till riksdagen 2019/20:1776

av Peter Helander m.fl. (C)

# Regelförenkling inom besöksnäringen

---

## Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla och minimera företagens uppgiftslämnande och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen om personalliggare i besöksnäringen och att undanta ägaren och dennes familj från kravet att skriva in sig i personalliggaren och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över alkohollagstiftningen och anpassa den till dagens samhälle och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa kravet på danstillstånd helt och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillåta gårdsförsäljning av alkoholhaltiga drycker och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att efterhandsdebitering av tillsynsavgifter bör göras till regel hos myndigheter i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa hotelltillstånd och ersätta detta med anmälningsplikt och tillkännager detta för regeringen.

## Motivering

Att driva företag inom besöksnäringen medför återkommande kontakter med många olika myndigheter och ett omfattande uppgiftslämnande. Att behöva lämna samma uppgifter flera gånger är betungande för företagen. Det tar tid och kostar pengar som i stället skulle kunna läggas på verksamheten. Lagar, regler och myndigheternas verksamheter måste utformas och tillämpas på ett sätt som minimerar företagens administrativa börda och gör det enkelt. Företag ska inte behöva lämna samma uppgifter till myndigheter flera gånger och till flera olika ställen.

I skatteförfarandelagen finns bestämmelser om att företag i bl.a. restaurangbranschen ska anteckna verksamma personer i en personalliggare. Om ett företag har missat att skriva in någon i personalliggaren blir det skyldigt att betala en kontrollavgift till Skatteverket. Avgiften är minst 12 500 kronor första gången och minst 25 000 kronor om ytterligare brister hittas inom ett år. Under åren 2007–2015 betalade företagare mer än 258 miljoner kronor i kontrollavgifter till Skatteverket för misstag gällande personalliggare eller certifierade kassaregister. Att en ägare av en verksamhet och dennes familj omfattas av kravet på att skriva in sig i personalliggare visar på att lagen inte har förståelse för hur ett litet familjeföretag fungerar där man lever och verkar i företaget dygnet runt.

Alkohollagens krav på tillhandahållande av lagad eller på annat sätt tillredd mat innebär att det måste finnas ett flertal förrätter, huvudrätter och desserter att välja bland. Det är inte rimligt att generellt kräva ett sådant matutbud. Kravet på att företrädare för den som söker serveringstillstånd ska avlägga kunskapsprov måste ses över och förtydligas. Bestämmelsen om så kallat cateringstillstånd har i vissa fall tolkats som att tillståndet endast kan omfatta servering i lokaler, det vill säga inomhus. Detta är en orimlig tolkning som saknar stöd i förarbetena till lagstiftningen.

Riksdagen ville redan 2016 avskaffa danstillståndet som är ett tillstånd för att gäster på till exempel en restaurang, nattklubb eller bar ska få dansa. Om någon dansar utan tillstånd kan företagaren riskera att drabbas av böter eller fängelse i högst sex månader. I juni 2018 överlämnades promemorian ”Tillstånd till offentlig tillställning” (Ds 2018:20) till regeringen. Utredningen föreslår i första hand – trots att riksdagen redan 2016 gav uttryck för att danstillståndet ska avskaffas – att tillståndskravet ska vara kvar för vissa danstillställningar. Detta är en lagstiftning från en annan tid och ett annat Sverige och den borde avskaffas helt.

En viktig del i turismens och besöksnäringens utveckling är att erbjuda upplevelser av olika slag. I andra länder i hela världen kan man med självklarhet resa runt och smaka och köpa med sig olika drycker – ofta vin, men även öl eller destillerade drycker. Gårdsbesöken kan i sig själva vara en reseanledning. Ett tillåtande av gårdsförsäljning av alkoholdrycker skulle stärka besöksnäringens konkurrenskraft och gynna landsbygden genom kompletterande inkomster och fler arbetstillfällen.

Företag inom besöksnäringen betalar många olika avgifter till myndigheter i samband med ansökningar och tillstånd. Exempel på sådana är avgifterna för tillsyn enligt alkohol-, livsmedels- och miljölagstiftningen. Att en avgift ska motsvaras av en motprestation måste anses vara en självklarhet rent allmänt, men det är också en laglig förutsättning för att avgiften inte ska utgöra en otillåten beskattning. Således måste det också vara huvudregel att myndigheterna tar ut avgifter från berörda företag först när motprestationen – i detta fall tillsynen – faktiskt är utförd. Centerpartiet förespråkar därför en ordning som tillämpas exempelvis inom ramen för ”Tillväxt & tillsyn” eller ”Rättviksmodellen” och anser att det i gällande regelverk bör göras till en tydlig grundprincip att tillsynsavgifter ska debiteras företagen i efterhand. Efterhandsbetalning av tillsynsavgifter bör göras till regel och införas av alla myndigheter i Sverige.

Hotellagen kräver bland annat att den som bedriver hotell- eller pensionatverksamhet måste ha tillstånd från polisen och att föreståndaren måste vara godkänd. Ansökan kostar 3 700 kronor. Den som driver verksamhet utan tillstånd eller godkänd föreståndare kan dömas till böter. Denna gamla lagstiftning är otidsenlig, och säkerhet och tillsyn sköts genom annan lagstiftning. Hotellagens bestämmelser och krav

är onödiga och bör upphävas eller ersättas med ett enklare förfarande, exempelvis anmälningsplikt.

Enligt gällande lagstiftning krävs bygglov för bland annat säsongsuppställda husvagnar, husbilar och villavagnar. Dessa anses nämligen vara byggnader om de står uppställda under längre tid än ”en normal semesterperiod”. Tolkningen av hur lång en sådan period är varierar mellan landets kommuner, men vanligen anses den vara 5–6 veckor. Därefter krävs bygglov. Dessa regler försvårar säsongboende besökare som har sin husvagn stående i fjällen på vintersäsongen och flyttar den till en sommarcamping under sommarsäsongen. Lagstiftningen är otidsenlig och behöver förändras så att den inte hindrar bedrivandet och utvecklingen av campingföretagens verksamheter.

*Peter Helander (C)*

*Helena Lindahl (C)*

*Per Schöldberg (C)*